

Η διάταξη του κοινωνικού ανταγωνισμού – Αντιεξουσιαστική κίνηση Αθήνας

Κανείς δεν μπορεί να περιγράψει την χθεσινή συγκέντρωση, γιατί αυτό που έγινε ανήκει στο ανείπωτο. Η μαζική ροή του κόσμου από όλες τις συνοικίες και από όλους τους δήμους της Αθήνας, δημιουργώντας πορείες με τα πόδια μέχρι τους κοντινούς σταθμούς, γέροντες και γιαγιές με μαγκούρες, πειστωμένοι ηλικιωμένοι, μεσήλικες αλλά και νέοι-ες περπατούσαν μαζί και χώρια, χωρίς να τους ενδιαφέρει αν, πως και πότε θα φτάσουν στο Σύνταγμα. Από την Πετρούπολη μέχρι το Κερατσίνι και από το Περιστερί μέχρι την Αργυρούπολη γέμιζαν ένα τεράστιο ποτάμι με το σώμα τους και το πείσμα τους. Ήταν όλοι βουβοί και σίγουροι. Δεν ήταν για την επιβίωση, για τους μισθούς, για τα μεροκάματα για τα δάνεια. Τίποτα από όλα αυτά.

Το Κράτος πάτησε τον κάλο σε όλο τον λαό. Και στην προκειμένη περίπτωση ο κάλος είναι η κοροϊδία, η αδικία και η προσβολή της Αξιοπρέπειας του καθενός και της καθεμιάς. Η μόνη απαίτηση σε αυτές τις περιπτώσεις είναι η Δικαιοσύνη, με μια ορθογραφία που αυτή τη φορά την γράφει η κοινωνία και όχι το Κράτος. Δεν το καταλάβαν αυτό ούτε ο δολοφόνος Καραμανλής ούτε ο Πρωθυπουργός ούτε ο τελευταίος Υπουργός, που βρίσκονται ταμπουρωμένοι στο Κοινοβούλιο και στα Κρατικά κτίρια με την Αστυνομία και τα ΜΜΕ γύρω τους να τους προστατεύουν.

Χθες, λοιπόν, έκανε την εμφάνισή της, με εκκωφαντικό τρόπο, η νέα διάταξη του εμφυλίου. Ένας ανταγωνισμός που έχει προαναγγελθεί μέχρι σήμερα σε επιμέρους κοινωνικά πεδία, αλλά οριστικοποιήθηκε, πλέον, με βιωματικό και όχι πολιτικάντικο τρόπο. Και αυτή τη φορά δεν θα είναι ανάμεσα στην Δεξιά και την Αριστερά, αλλά ανάμεσα στην Κοινωνία και στο Κράτος. Δεν θα είναι μια κοινοβουλευτική αντιπαράθεση, αλλά μια μάχη ενάντια στο Κράτος-δολοφόνο, ενάντια στην κρατική δικαιοσύνη, ενάντια στην ετερονομία και στους θεσμούς ελέγχου και επιτήρησης.

Η μαγεία της αυτό-οργάνωσης, που καθήλωσε τους πάντες χθες,

είναι η απίθανη δύναμη που αναδύεται από τους από κάτω όταν θέλουν να πουν και να κάνουν σοβαρά πράγματα. Ο κύβος ερρίφθη και καλούμαστε εδώ και τώρα να επανασχεδιάσουμε, νέες μορφές οργάνωσης και θεσμίσεων, σαν ίσοι προς ίσους, τη ζωή, που την παίρνουμε στα χέρια μας και μας ανήκει, χωρίς παραχωρήσεις και χωρίς εκπτώσεις σε τρίτους.

Αυτό δεν μπορεί να συμβεί χωρίς τον άμεσο και ενεργό κοινωνικό έλεγχο της οργανωμένης ζωής και των μέσων που διαθέτει για να μπορεί να αναπαραχθεί. Χωρίς δηλαδή την μετατροπή αυτών των μέσων σε αγαθά ασφαλή, ελευθέρα, δημόσια και κοινωνικά και ένα από αυτά είναι και ο σιδηρόδρομος.

Τα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι ένα κινούμενο έδαφος, μέσα στο οποίο μπορεί να γειωθεί μια απελεύθερη σχέση από τα κάτω και με τους από κάτω. Μια σχέση θεσμισμένη με αμεσοδημοκρατικές συνελεύσεις, που θα αφορά στον έλεγχο, στα οικονομικά μεγέθη, στην προστασία και στην εξυπηρέτηση χρηστών και εργαζομένων.

Η αντίστασή μας και η «άλλη προοπτική» είναι το δικό μας οξυγόνο, είναι η δική μας ανάσα που θα γειώνεται σε νέα εδάφη, έξω απ' τη λογική του, για να μπορεί να έχει διάρκεια και εκτόπισμα. Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες και ότι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα, και μέχρι την δίκη.

Έχουμε στα χέρια μας την αντιφασιστική παρακαταθήκη από την οποία έχουμε πολλά να σκεφτούμε. Νομική δικαίωση χωρίς καταδίκη των υπευθύνων δεν μπορεί να υπάρξει. Σε ένα κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα υπεύθυνο είναι το ίδιο το κράτος και η εταιρεία και εδώ υπάρχουν ονόματα και διευθύνσεις και όχι ο τελευταίος ή ακόμα και ενδιάμεσος τροχός της αμάξης αυτού του εγκλήματος.

Ας πάρουμε τη θέση μας στη μεριά των από κάτω. Η Αυτό-οργάνωση και η αντιεξουσιαστική αυτονομία είναι τα όπλα μας σε όλα τα επίπεδα.

Για την Αξιοπρέπεια και την Δικαιοσύνη μιας άλλης προοπτικής.

Υ.Γ.: Το χρονικό της συγκέντρωσης:

Η συλλογικότητά μας βρέθηκε από τις εννιά και μισή στο προκαθορισμένο σημείο συγκέντρωσης επί της Γεωργίου Α'. Μετά τη λήξη της ομιλίας των συγγενών των θυμάτων, παραμείνανε στο σημείο, σε μια προσπάθεια παρακίνησης του πλήθους σε όσον το δυνατό μεγαλύτερης διάρκειας παρουσία. Ωστόσο, μετά την

επίθεση της αστυνομίας, το μπλοκ διαλύθηκε προς στιγμή και κατάφερε να ανασυγκροτηθεί παρακάτω, επί της οδού Πανεπιστημίου. Σε μια λογική διατήρησης ενεργών των εστιών αντίστασης, σταθήκαμε στα Προπύλαια, έχοντας ως σκοπό την επιστροφή στην πλατεία Συντάγματος.

Η συνέχιση της καταστολής είχε ως αποκλειστικό στόχο να καταστήσει άορατο τον κόσμο του κινήματος, να τον εξαφανίσει από τον δημόσιο χώρο και να τον διαχωρίσει από το υπόλοιπο σώμα των διαδηλωτών, καθώς γνωρίζει, πως για το ακηδεμόνευτο κοινωνικό ποτάμι που αναδύεται, την αντιπολίτευση του δρόμου, που πλημμυρίζει όλες τις πόλεις της χώρας απαιτώντας κοινωνική δικαιοσύνη και που δεν παραμυθιάζεται από υποσχέσεις κυβερνητικής αλλαγής, είναι πολλαπλασιαστικός και ενδυναμωτικός παράγοντας η συγχρότισή του με όσους αγωνιζόμαστε στη βάση της αντι-ιεραρχίας, της μη εκπροσώπησης και της άμεσης δημοκρατίας.

Σε αυτή της συνθήκη, αναγκαστήκαμε, λοιπόν, να οπισθοχωρήσουμε και να επιστρέψουμε ξανά στην πλατεία, στις τέσσερις το μεσημέρι, μαζί αρκετές χιλιάδες κόσμου, που από όλα τα σημεία του κέντρου, προσπαθούσε να προσεγγίσει εκ νέου τον αρχικό τόπο συγκέντρωσης και αρνούνταν με κάθε τρόπο να πάει σπίτι του. Οφείλουμε, στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται, να εργαστούμε πάνω στην οικοδόμηση μια νέας κουλτούρας δρόμου. Να πάρουμε πίσω τον δημόσιο χώρο από τις δυνάμεις της καταστολής. Να ορίσουμε εμείς τον χώρο και τον χρόνο της αντίστασης σήμερα και της εξέγερσης αύριο.

Υ.Γ. 2: Η αναβάθμιση των κατηγοριών από πλημμελήματα σε κακουργήματα, ακόμα και για χτυπημένα 15χρονα παιδιά, έρχεται να επιβεβαιώσει την αντικοινωνική, κοινή στάση ΕΛ.ΑΣ. και δικαστικών αρχών.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΧΘΕΣΙΝΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ένα πράγμα είναι σίγουρο από την χθεσινή διαδήλωση-απεργία που πραγματοποιήθηκε για τα 2 χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη : η κοσμοπλημμύρα ήταν αδιανόητη και πρωτόφαντη σε όλες τις πόλεις, σε κάθε γωνιά της χώρας. Αυτή η διαπίστωση για το πλήθος που κατέβηκε στο δρόμο σε συνδυασμό με τον πανικό που προκαλεί στα κυβερνητικά επιτελεία, μας κάνει να χαμογελάμε και να χαιρόμαστε.

Στην πόλη μας, στα Γιάννενα, η κοινωνία ξεχύθηκε μαζικά στους δρόμους και γέμισε ασφυκτικά το εμπορικό της κέντρο.

Από την πλευρά μας, αποφασίσαμε να καταλάβουμε το δημαρχείο Ιωαννίνων με την πολύτιμη βοήθεια συντρόφων και συντροφισσών από άλλες συνελεύσεις προκειμένου να αποτελέσει το δημαρχείο έναν κόμβο πληροφόρησης και συζήτησης για το έγκλημα και την συγκάλυψη στα Τέμπη, καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.

Εκτός από τη συμμετοχή μας στην διαδήλωση, βρισκόμασταν από τις 10 το πρωί στο κατειλημμένο δημαρχείο, το οποίο στήριξαν πολλοί και διαφορετικοί μεταξύ τους άνθρωποι, καθώς επίσης η αναρχική συλλογικότητα A Batalha και το REBEL kollektiv, που παρείχε όλη την υλικότεχνική υποστήριξη.

Μετά το τέλος της πορείας καταλάβαμε και το Δημοτικό Ραδιόφωνο Ιωαννίνων προκειμένου να εκπέμπουμε τόσο από τις συχνότητες του ραδιοφώνου όσο και από τα ηχεία του δημαρχείου μέσω live streaming. Η τρίωρη εκπομπή του ραδιοφώνου στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία κι ευχαριστούμε πάρα πολύ όσες και όσους τοποθετήθηκαν, αλλά και όσα άτομα ήταν διατεθειμένα αλλά διάφοροι παράγοντες δεν τους το επέτρεψαν.

Η κατάληψη του δημαρχείου συνεχίστηκε με συνέλευση στην αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου, η οποία απαρτίστηκε από αρκετό κόσμο και ολοκληρώθηκε με την απόφασή μας να συνεχίσουμε τη δικτύωσή μας προκειμένου να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να βρισκόμαστε μέσα στην κοινωνία ως κομμάτι της, στο πλευρό των συγγενών των θυμάτων των Τεμπών αλλά και άλλων κρατικών εγκλημάτων όπως αυτό της Πύλου και με οριζόντια και αδιαμεσολάβητη αντίσταση να αποτελέσουμε έναν σημαντικό πόλο των επερχόμενων εξελίξεων και κινητοποιήσεων με τελικό στόχο να είμαστε μαζικά στα δικαστήρια της Λάρισας όταν

Ξεκινήσει η δίκη των Τεμπών.

Μέχρι τότε και κάθε μέρα, θα συνεχίσουμε να δίνουμε αδιαμεσολάβητο αγώνα ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο, ενάντια σε κάθε τι που στερεί από τη ζωή μας την αξιοπρέπεια, την ισότητα και την ελευθερία.

Φωτογραφίες

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εισήγηση της Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης από την εκδήλωση για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών που πραγματοποιήθηκε στις 23/02/2025

Το Σάββατο 23/02/2025 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ε.Δ.Ο.Θ. η εκδήλωση-συζήτηση για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών με τίτλο: “Από το Νόβι Σαντ στα Τέμπη: Κι όμως η γη κινείται. Από την συγκάλυψη στο οξυγόνο των κοινωνικών αγώνων.” σε συνδιοργάνωση με τον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο. Την εκδήλωση πλαισίωσαν περίπου 140-150 άτομα. Καλεσμένοι/ες συνομιλητ(ρι)ες ήταν συντρόφισσες από την Σερβία

δίνοντας μία ενδελεχή ανταπόκριση πάνω στα τεκταινόμενα σχετικά με τις διαρκείς και μαζικές διαδηλώσεις των τελευταίων μηνών. Στη συνέχεια ο Άρης Σταμάτης, πρώην εργαζόμενος/μηχανοδηγός στην Hellenic Train, που μετέδωσε το τι ακριβώς συμβαίνει και ποια ήταν και είναι η κατάσταση με τα τρένα τόσο πριν όσο και μετά από το βράδυ της 28.02.2023. Τέλος, μαζί μας ήταν η Άννα Καρατζόγλου, μητέρα της Κέλλυ Πορφυρίδου, όπου με τον δικό της λόγο και τρόπο μας υπενθύμισε το τι σημαίνει αυτή η υπόθεση του κρατικού εγκλήματος.

Από μεριάς μας, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλο τον κόσμο που πλαισίωσε την εκδήλωση, τους/τις συνομιλητ(ρι)ες και όποιον/α συνέβαλε με τον τρόπο του/της στο να επιτευχθεί αυτή η εκδήλωση.

Ραντεβού στους δρόμους, Παρασκευή 28/02.

Και συγκεκριμένα, 11:00, Άγαλμα Βενιζέλου, με σημείο συνάντησης κάτω από την παιδική χαρά.

Ακολουθεί η εισήγηση της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης:

Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το “όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται”, κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι’ αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων, εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουνε χάριν της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όμως, αυτή η φύση και ο κυνισμός-αλαζονεία της εξουσίας δεν είναι κάποιο ειδικό, ελληνικό φαινόμενο.

Λίγα χιλιόμετρα από εδώ, από τον Νοέμβρη του 2024 η Σέρβικη κοινωνία και ο κρατικός μηχανισμός ταρακουνιούνται από τις μαζικές διαδηλώσεις, καταλήψεις κτηρίων και δράσεις που συμβαίνουν σε πόλεις της χώρας. Έπειτα από την κατάρρευση της οροφής ενός σιδηροδρομικού σταθμού με αποτέλεσμα την δολοφονία 15 ανθρώπων στο Νόβι Σαντ, η κοινωνία ξεχύθηκε στους δρόμους

ασταμάτητα, διεκδικώντας το καθολικό και στοιχειώδη αίτημα για Δικαιοσύνη, όπως βλέπουμε συνέχεια να κυριαρχεί και στα δικά μας μέρη.

Γιατί ο κόσμος της εξουσίας που συγκαλύπτει κάθε λογής κρατικό έγκλημα, από τα καθημερινά pushbacks στο Αιγαίο και το μεγαλύτερο ναυάγιο στα ανοιχτά της Πύλου με πάνω από 600 πνιγμένους ανθρώπους μέχρι και αυτό στα Τέμπη κ.α., κι αυτές οι συνεχείς φωνές της κοινωνίας αποτελούν δύο διαφορετικούς κόσμους που αντιμάχονται. Κι αν ανοίγονται ορίζοντες για το ξεπέραςμα όλων αυτών των δεινών, είναι γιατί επιλέγουμε να μη σωπάσουμε ή να κοιτάξουμε μονάχα τη δουλειά μας. Κι εκεί ακριβώς στοχεύουν με όλες τις μεθοδεύσεις, τον αποπροσανατολισμό και τη συγκάλυψη που συντελείται.

Αυτό που έχει σημασία είναι η σύγχυση που προκαλείται ανάμεσα στην αλήθεια και το ψέμα. Μία σύγχυση που επιχειρείται να γίνει διαχειρίσιμη από αυτούς που κατέχουν την εξουσία, τόσο την κυβερνητική όσο και την δικαστική. Με αυτή την τακτική της σύγχυσης επί δύο χρόνια, το κράτος αφού δολοφόνησε 57 πολίτες στα Τέμπη, τους ξαναδολοφονεί με δόσεις. Στην ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ των κρατικών και εταιρικών ευθυνών η μόνη ανθιστάμενη δύναμη, είναι το ασύντακτο ανθρώπινο ποτάμι που κατέκλισε τους δρόμους της επικράτειας και αυτό ήταν μία πραγματική ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ που αιφνιδίασε ακόμη και τους πιο αισιόδοξους. Η κυβερνητική προπαγάνδα πέρα απ' την συστηματική επιχείρηση συγκάλυψης, απαξιώνει τους συγγενείς και τον αγώνα τους με αυτό το άθλιο "οι συγγενείς μπορούν να λένε ό,τι θέλουν" που μεταφράζεται στο "εσείς μπορείτε να λέτε ό,τι θέλετε αλλά θα γίνει αυτό που θέλουμε εμείς". Κι όταν αφήνει τους συγγενείς και απευθύνεται σε μας τους υπόλοιπους βαφτίζει το έγκλημα, εθνικό πένθος για να διαχύσει τις ευθύνες της, ωσάν να επρόκειτο για μια φυσική καταστροφή που έπεσε ξαφνικά επάνω μας.

Το παλιό σύνθημα "δεν μπορείτε εσείς – μπορούμε εμείς" το είπαν αντίστροφα την Κυριακή οι διαδηλωτές, στην θεσμική αντιπολίτευση όλων των αποχρώσεων. Αδιαμφισβήτητα, οι διαδηλώσεις της Κυριακής (26/01) για τα Τέμπη παράγουν πολιτική. Το αίτημα για δικαιοσύνη αποκτά ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά. Είναι ένα αίτημα από τα κάτω γιατί οι από πάνω έχουν φτιάξει ένα τείχος και ένα πραγματικό λαβύρινθο που εάν μπεις εκεί μέσα, δεν υπάρχει κανένας μίτος για να σε βγάλει. Όσο η απόδοση ευθυνών για το έγκλημα παραμένει στα χέρια αυτών που το προκάλεσαν, άλλο τόσο η δικαιοσύνη θα βρίσκεται εκεί

έξω, στους δρόμους. Κάποιοι πιθανόν να θυσιαστούν προκειμένου ο κορμός να παραμείνει στέρεος έστω και πληγωμένος.

Κανείς μα κανείς δεν περίμενε αυτό το κοινωνικό ταρακούνημα. Ούτε κόμματα ούτε οργανώσεις αυτά τα δύο χρόνια δεν είχαν οσμισθεί τις υπόγειες διαδρομές αυτής της ορμής. Οι ηγεμονίες του παρελθόντος και του παρόντος πιάστηκαν αδιάβαστες μπροστά στην παρουσία του αυθόρμητου πλήθους. Όλα τα προφανή και χρόνια προβλήματα και η ανάλογες κινητοποιήσεις πού συστοιχίζονταν γύρω από την οικονομία, μετατοπίστηκαν σε άλλο επίπεδο βάζοντας στην αιχμή του δόρατος την δικαιοσύνη.

Μία δικαιοσύνη ανορθόγραφη όπως την γράψανε οι γονείς του δολοφονημένου Σαμπάνη από την αστυνομία, που αμφισβητεί την σημερινή θεσμική της πρακτική. Η δικαιοσύνη στους δρόμους είναι η κραυγή ενάντια στην γενικευμένη ασφυξία. Την ασφυξία της εξουσίας που έχει δημιουργήσει τείχη απροσπέλαστα και νομικά θωρακισμένα για τους από πάνω και μία γυμνή και αναλώσιμη ζωή για τους από κάτω. Όμως η δικαιοσύνη από μόνη της δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο της αδικίας. Δικαιοσύνη χωρίς ισότητα είναι δικαιοσύνη με ορθογραφία, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα αυτών που την ελέγχουν, την νομοθετούν και την εφαρμόζουν στην βάση της ανισότητας και της διαίρεσης. Ισότητα χωρίς αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια είναι ισότητα για την πάρτη μας, είναι ισότητα στην κατανάλωση και την υποταγή, χωρίς κοινωνικούς δεσμούς. Κοινωνικοί δεσμοί χωρίς νέους θεσμούς, χωρίς νέες μορφές οργάνωσης γρήγορα εκπίπτουν σε νέα δεσμά.

Αν έτσι έχουν τα πράγματα, καλούμαστε εδώ και τώρα να επανασχεδιάσουμε σαν ίσοι προς ίσους τη ζωή που την παίρνουμε στα χέρια μας και μας ανήκει, χωρίς παραχωρήσεις και χωρίς εκπτώσεις σε τρίτους. Αυτό δεν μπορεί να συμβεί χωρίς τον άμεσο και ενεργό κοινωνικό έλεγχο της οργανωμένης ζωής και των μέσων που διαθέτει για να μπορεί να αναπαραχθεί. Χωρίς δηλαδή την μετατροπή αυτών των μέσων σε αγαθά ασφαλή, ελευθέρα, δημόσια και κοινωνικά και ένα από αυτά είναι και ο σιδηρόδρομος. Τα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι ένα κινούμενο έδαφος μέσα στο οποίο μπορεί να γεωθεί μια απελεύθερη σχέση από τα κάτω και με τους από κάτω. Μία σχέση θεσμισμένη με άμεσοδημοκρατικές συνελεύσεις, που θα αφορά στον έλεγχο, στα οικονομικά μεγέθη, στην προστασία και στην εξυπηρέτηση χρηστών και εργαζομένων. Η αλληλέγγυα σύμπραξη και συνδρομή τους είναι η μόνη που μπορεί να αλλάξει την σημερινή κατάσταση του

αιματηρού “πάμε και όπου βγει”.

Ειδάλλως θα βρισκόμαστε συνεχώς αντιμέτωποι με μικρές και μεγάλες τραγωδίες από το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται λεηλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση με τη δική μας ανοχή. Η ιδιαιτερότητα αυτού του συστήματος είναι πως έχει ανάγκη την ανοχή μας γιατί αυτή είναι το καύσιμο της εξουσίας του. Η αντίστασή μας και η άλλη προοπτική είναι το δικό μας οξυγόνο είναι η δική μας ανάσα που θα γειώνεται σε νέα εδάφη έξω από τη λογική του, για να μπορεί να έχει διάρκεια και εκτόπισμα. Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες και ότι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα και μέχρι την δίκη. Έχουμε στα χέρια μας την αντιφασιστική παρακαταθήκη από την οποία έχουμε πολλά να σκεφτούμε. Νομική δικαίωση χωρίς καταδίκη των υπευθύνων δεν μπορεί να υπάρξει. Σε ένα κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα υπεύθυνο είναι το ίδιο το κράτος και η εταιρεία και εδώ υπάρχουν ονόματα και διευθύνσεις και όχι ο τελευταίος ή ακόμα και ενδιάμεσος τροχός της αμάξης αυτού του εγκλήματος.

Τέλος ας έχουμε υπόψιν πώς οι δρόμοι όπως γεμίζουν έτσι και αδειάζουν. Δικό μας μέλημα είναι να μη συμβάλλουμε στην οπισθοχώρηση στον κατευνασμό και στην αυτοαναφορικότητα. Να διαχυθούμε μέσα σε αυτό το κοινωνικό ποτάμι όχι για να το εκφράσουμε ως άλλοι ειδήμονες και ειδικοί , αλλά για να εκφραστούμε και αυτό είναι πράγματι στο χέρι μας.

Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Δεν μιλάμε για μία κενή συνθηματολογία. Αλλά γι’ αυτό που έγινε επιτακτική ανάγκη και αποκτά όλο και περισσότερο νόημα στο σήμερα για να μη θρηνήσουμε άλλους/ες νεκρούς/ές. Διότι η ανάθεση των ζώων και των προβλημάτων που την περιβάλλουν πάντοτε θα οδηγούν σε “Τέμπη”.

Να σπάσουμε, επιτέλους, αυτόν τον κύκλο της Υποταγής.

Φωτογραφίες από την εκδήλωση

ΕΚΔΗΛΩΣΗ
Από τη συγκάλυψη
στο οξυγόνο των κοινωνικών αγώνων
Σάββατο 22/2 στις 18:00
ΕΔΟΘ
Προξένου Κορομηλά 51, Θεσσαλονίκη

ΟΜΙΛΗΤ(ΡΙ)ΕΣ
- Σύντροφοι/ισσες από Σερβία
- Άννα Καρατζόγλου,

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Κάλεσμα της Αντιεξουσιαστικής

Κίνησης Θεσσαλονίκης στις κινητοποιήσεις για το κρατικό – καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη την Παρασκευή 28/02/25

Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το “όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται”, κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι’ αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων, εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουμε χάριν της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όμως, αυτή η φύση και ο κυνισμός-αλαζονεία της εξουσίας δεν είναι κάποιο ειδικό, ελληνικό φαινόμενο.

Λίγα χιλιόμετρα από εδώ, από τον Νοέμβρη του 2024, η Σέρβικη κοινωνία και ο κρατικός μηχανισμός ταρακουνιούνται από τις μαζικές διαδηλώσεις, καταλήψεις κτηρίων και δράσεις που συμβαίνουν σε πόλεις της χώρας. Έπειτα από την κατάρρευση της οροφής ενός σιδηροδρομικού σταθμού με αποτέλεσμα την δολοφονία 15 ανθρώπων στο Νόβι Σαντ, η κοινωνία ξεχύθηκε στους δρόμους ασταμάτητα, διεκδικώντας το καθολικό και στοιχειώδη αίτημα για Δικαιοσύνη, όπως βλέπουμε συνέχεια να κυριαρχεί και στα δικά μας μέρη.

Γιατί ο κόσμος της εξουσίας που συγκαλύπτει κάθε λογής κρατικό

έγκλημα, από τα καθημερινά pushbacks στο Αιγαίο και το μεγαλύτερο ναυάγιο στα ανοιχτά της Πύλου με πάνω από 600 πνιγμένους ανθρώπους μέχρι και αυτό στα Τέμπη κ.α., κι αυτές οι συνεχείς φωνές της κοινωνίας αποτελούν δύο διαφορετικούς κόσμους που αντιμάχονται. Κι αν ανοίγονται ορίζοντες για το ξεπέρασμα όλων αυτών των δεινών, είναι γιατί επιλέγουμε να μη σωπάσουμε ή να κοιτάξουμε μονάχα τη δουλειά μας. Κι εκεί ακριβώς στοχεύουν με όλες τις μεθοδεύσεις, τον αποπροσανατολισμό και τη συγκάλυψη που συντελείται. Αδιαμφισβήτητα, η Δικαιοσύνη μέσω των μαζικών, αδιαμεσολάβητων και ακηδεμόνευτων διαδηλώσεων, όπως της Κυριακής 26/01/2025, αποκτά ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά.

Μία δικαιοσύνη ανορθόγραφη όπως την γράψανε οι γονείς του δολοφονημένου Σαμπάνη από την αστυνομία, που αμφισβητεί την σημερινή θεσμική της πρακτική. Η δικαιοσύνη στους δρόμους είναι η κραυγή ενάντια στην γενικευμένη ασφυξία. Την ασφυξία της εξουσίας που έχει δημιουργήσει τείχη απροσπέλαστα και νομικά θωρακισμένα για τους από πάνω και μία γυμνή και αναλώσιμη ζωή για τους από κάτω. Όμως η δικαιοσύνη από μόνη της δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο της αδικίας. Δικαιοσύνη χωρίς ισότητα είναι δικαιοσύνη με ορθογραφία, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα αυτών που την ελέγχουν, την νομοθετούν και την εφαρμόζουν στην βάση της ανισότητας και της διαίρεσης. Ισότητα χωρίς αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια είναι ισότητα για την πάρτη μας, είναι ισότητα στην κατανάλωση και την υποταγή, χωρίς κοινωνικούς δεσμούς. Κοινωνικοί δεσμοί χωρίς νέους θεσμούς, χωρίς νέες μορφές οργάνωσης γρήγορα εκπίπτουν σε νέα δεσμά.

Ειδάλλως θα βρισκόμαστε συνεχώς αντιμέτωπες/οι με μικρές και μεγάλες τραγωδίες από το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται ληλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση με τη δική μας ανοχή. Η ιδιαιτερότητα αυτού του συστήματος είναι πως έχει ανάγκη την ανοχή μας γιατί αυτή είναι το καύσιμο της εξουσίας του. Η αντίστασή μας και η άλλη προοπτική είναι το δικό μας οξυγόνο

είναι η δική μας ανάσα που θα γειώνεται σε νέα εδάφη έξω από τη λογική του, για να μπορεί να έχει διάρκεια και εκτόπισμα. Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες και ότι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα και μέχρι την δίκη. Έχουμε στα χέρια μας την αντιφασιστική παρακαταθήκη από την οποία έχουμε πολλά να σκεφτούμε. Νομική δικαίωση χωρίς καταδίκη των υπευθύνων δεν μπορεί να υπάρξει. Σε ένα κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα υπεύθυνο είναι το ίδιο το κράτος και η εταιρεία και εδώ υπάρχουν ονόματα και διευθύνσεις και όχι ο τελευταίος ή ακόμα και ενδιάμεσος τροχός της αμάξης αυτού του εγκλήματος.

Τέλος ας έχουμε υπόψιν πώς οι δρόμοι όπως γεμίζουν έτσι και αδειάζουν. Δικό μας μέλημα είναι να μη συμβάλλουμε στην οπισθοχώρηση στον κατευνασμό και στην αυτοαναφορικότητα. Να διαχυθούμε μέσα σε αυτό το κοινωνικό ποτάμι όχι για να το εκφράσουμε ως άλλοι ειδήμονες και ειδικοί, αλλά για να εκφραστούμε και αυτό είναι πράγματι στο χέρι μας.

Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Δεν μιλάμε για μία κενή συνθηματολογία. Αλλά γι' αυτό που έγινε επιτακτική ανάγκη και αποκτά όλο και περισσότερο νόημα στο σήμερα για να μη θρηνήσουμε άλλους/ες νεκρούς/ές. Διότι η ανάθεση των ζώων και των προβλημάτων που την περιβάλλουν πάντοτε θα οδηγούν σε "Τέμπε".

Να σπάσουμε, επιτέλους, αυτόν τον κύκλο της Υποταγής.

Παρασκευή 28/02/25: – 11:00, Άγαλμα Βενιζέλου, Γενική Απεργία (Σημείο συνάντησης κάτω από την παιδική χαρά)

22:30, Νέος Σιδηροδρομικός Σταθμός, Συγκέντρωση μνήμης των θυμάτων του κρατικού εγκλήματος στα Τέμπε

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση: «Από το Νόβι Σαντ στα Τεμπη, το Κράτος δολοφονεί».

Ευχαριστούμε τον σύντροφο Αιμίλιο για το ταξίδι που έκανε από το Βελιγράδι και την Κατειλημμένη Φιλοσοφική Σχολή για να μας μεταφέρει τη φλόγα του αγώνα και τους τρόπους οργάνωσης των φοιτητών σε αυτό το μαζικό κίνημα που έχει προκύψει τους τελευταίους μήνες. Ευχαριστούμε ακόμη φορά τον Θοδωρη Ελευθεριάδη για την αναφορά του στο χρονικό ενεργειών στις οποίες έχουν προχωρήσει συγγενείς, τη μαχητικότητα και το θάρρος με το οποίο αντιμετωπίζει αυτόν τον αγώνα για δικαίωση. Τέλος, ευχαριστούμε τον δημοσιογράφο, Χρήστο Αβραμίδη, για την ενδελεχή αποτύπωση του πώς φτάσαμε στο έγκλημα μέσα από την υποβάθμιση του σιδηροδρόμου από κράτος και εταιρίες, αλλά και των κυβερνητικών χειρισμών συγκάλυψης.

Ακολουθεί η εισήγηση του συντρόφου της συνέλευσής μας:

Στις 28 Φεβρουαρίου συμπληρώνονται δύο χρόνια από το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη. Δύο χρόνια μετά, ο ελέφαντας παραμένει στο δωμάτιο: η κυβέρνηση και οι μηχανισμοί του συστήματος προσπαθούν απεγνωσμένα να συγκαλύψουν το έγκλημα, αλλά η αλήθεια δεν μπορεί ποτέ να μπαζωθεί. Όσα συνέβησαν τότε –και συνεχίζουν να συμβαίνουν– αποκαλύπτουν την αποσύνθεση ενός οικοδομήματος που νομιμοποιεί και αναπαράγει την ατιμωρησία, τη διαφθορά και τη θανατοπολιτική.

Από την πρώτη μέρα, επιδιώχθηκε η απόδοση όλης της ευθύνης στον σταθμάρχη, έναν άνθρωπο που τοποθετήθηκε στη θέση του μέσω κομματικών ρουσφετιών και εξυπηρετήσεων. Με το άμεσο μπάζωμα του τόπου του εγκλήματος, όλα τα στοιχεία εξαφανίστηκαν, μεταξύ αυτών και ανθρώπινα μέλη των θυμάτων, τα οποία βρέθηκαν αργότερα πεταμένα σε χωράφια στη Λάρισα.

Ταυτόχρονα, επιχειρήθηκε η απόκρυψη του γεγονότος ότι τα συστήματα ασφαλείας, όπως η τηλεδιοίκηση, δεν λειτουργούσαν, παρά τα τεράστια κονδύλια που είχαν καταχραστεί από τα ευρωπαϊκά ταμεία. Ο διορισμός ανακριτικών αρχών ελεγχόμενων

από την κυβέρνηση είχε ως στόχο όχι την απόδοση δικαιοσύνης, αλλά την αποσιώπηση του εγκλήματος και την περιθωριοποίηση των συγγενών των θυμάτων.

Το τελευταίο και σημαντικότερο αφορά τον πυρήνα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και του συστήματος που έχει την δυνατότητα να «καθαρίζει» και να νομιμοποιεί κάθε κρατικό έγκλημα, είναι η στάση του υπουργού μεταφορών Κώστα Καραμανλή. Αυτός ο πολιτικός εγκληματίας εξακολουθεί να βρίσκεται στο κοινοβούλιο, εξαγνισμένος από τις ψήφους των υποταγμένων ρουσφετολόγων και των διεφθαρμένων συνειδήσεων.

Ζούμε σε καιρούς απαλλαγής του κράτους και του κεφαλαίου από κάθε κοινωνική υποχρέωση και τη μετατροπή κάθε ανθρώπινου δικαιώματος σε εμπόρευμα. Η ανθρώπινη ζωή δεν είναι προστατευόμενο αγαθό αν δεν μπορεί να γίνει εμπόρευμα. Σ' αυτή τη γραμμή πορεύονται όλες οι κυβερνήσεις, «αριστερές» και δεξιές, ανταγωνιζόμενες ποια θα είναι αυτή που θα κάνει πιο γρήγορα και πιο βαθιά τις αναγκαίες αναδιαρθρώσεις στο κράτος και στις κοινωνικές σχέσεις που θα αποδώσουν στο κεφάλαιο την απαραίτητη κερδοφορία.

Το πολιτικό σύστημα σε όλες του τις διαστάσεις αδυνατεί, όχι μόνο να διαχειριστεί τη νέα πραγματικότητα, αλλά και να την κατανοήσει. Η Αντίσταση είναι μονόδρομος.

Παρατηρώντας λοιπόν τις κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο το επίκεντρο της προσοχής πέφτει στην Σερβία.

Στις 1 Νοεμβρίου γύρω στις 11:50 καταρρέει η στέγη στον σιδηροδρομικό σταθμό του Νόβι Σαντ και καταπλακώνει 15 άτομα, κυρίως φοιτητές. Τα αντανακλαστικά της κοινωνίας και της φοιτητικής κοινότητας ήταν άμεσα.

Όλα ξεκίνησαν από την Δραματική Σχολή του Νόβι Σαντ, όπου οι φοιτητές έκλεισαν ως διαμαρτυρία τον δρόμο μπροστά από τη σχολή. Κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης, δέχθηκαν επίθεση από μπάβους της κυβέρνησης, μεταμφιεσμένους σε «αγανακτισμένους πολίτες» που ήταν ενάντια στο μποτιλιάρισμα. Αυτό πυροδότησε ένα τεράστιο κύμα αλληλεγγύης, αλλά και θυμού ενάντια στη κυβέρνηση. Στις 25/11 οι φοιτητές κατέλαβαν την σχολή και σύντομα δεκάδες άλλες ακολούθησαν.

Αρνούμενοι να βυθιστούν στην πολιτική απάθεια, μια κατάσταση στην οποία βρίσκονται πολλές χώρες του πρώην «υπαρκτού σοσιαλισμού» από την δεκαετία του 90', η πλειοψηφία των πανεπιστημίων της χώρας βρίσκεται υπό κατάληψη, ζητώντας

παραιτήσεις από υπουργούς, την προσαγωγή των υπευθύνων του εγκλήματος, αλλά και την δημοσιοποίηση των εγγράφων της ανακαίνισης της οροφής που ολοκληρώθηκε μόλις μερικούς μήνες πριν, από μια κινέζικη εταιρία με απευθείας ανάθεση. Τα κατελιημμένα πανεπιστήμια της Σερβίας αποτελούν κέντρο αγώνα και προταγματικής αντίστασης.

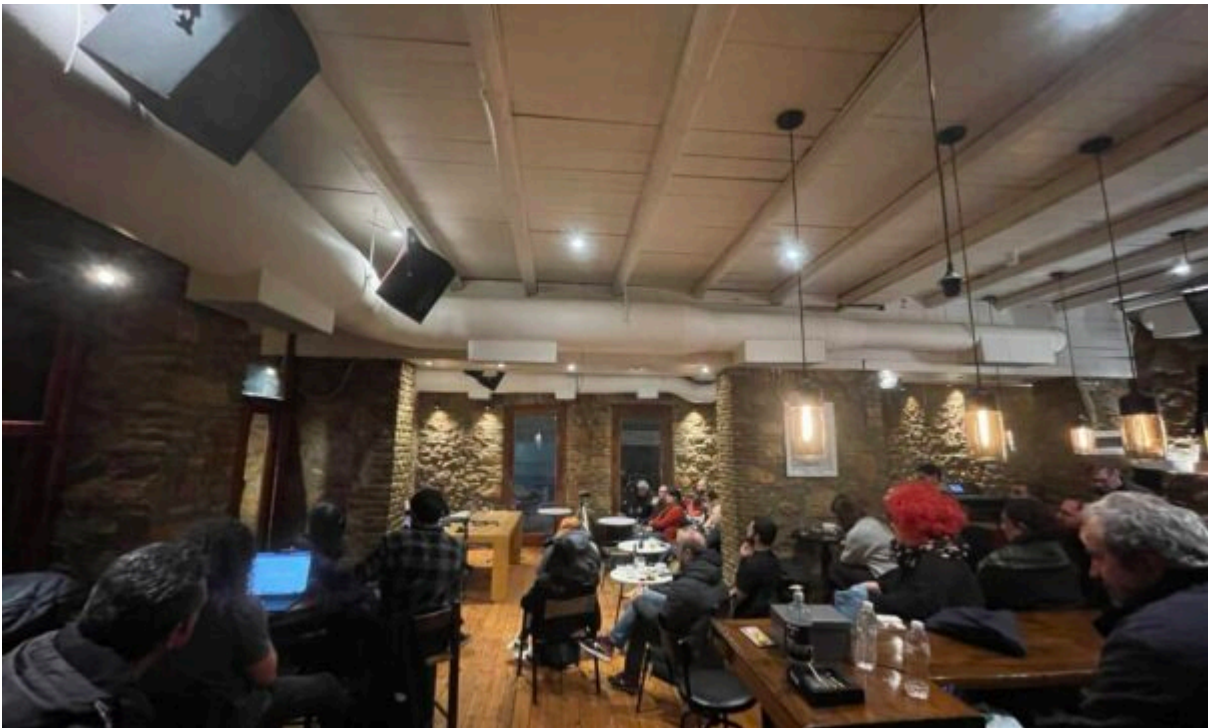
Μέσα σε μόλις τρεις εβδομάδες οι φοιτητές ανέστειλαν τα μαθήματα, διαλύσαν όλα τα αντιπροσωπευτικά φοιτητικά όργανα, αυτοοργάνωσαν οριζόντια και αμεσοδημοκρατικά τις ολομέλειες, ψήφισαν αιτήματα, σχημάτισαν ομάδες εργασίας και άρχισαν να ασκούν πίεση. Μετακόμισαν στα κτίρια της σχολής και προσάρμοσαν εκεί την καθημερινή τους ζωή. Έχουν στήσει κουζίνες, κοιτώνες, φαρμακεία, εργαστήρια, κινηματογράφους και αίθουσες διδασκαλίας για αυτομόρφωση. Όλα τα πανεπιστημιακά κτίρια της Σερβίας έχουν γίνει κόμβοι πολιτικής αυτοοργάνωσης όλο το εικοσιτετράωρο. Οι φοιτητές έχουν την πλήρη υποστήριξη των συμπολιτών τους, επιβιώνουν από τις δωρεές τους, και κάθε μέρα, άλλες ευάλωτες ομάδες της κοινωνίας αποφασίζουν να συμμετάσχουν στον αγώνα τους.

Ο κόσμος βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης, η αντιπροσωπευτική δημοκρατία αποτυγχάνει και το μέλλον μας κινδυνεύει. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να πάρουμε τον έλεγχο και να αλλάξουμε την πορεία του κόσμου. Υπάρχουν αμέτρητοι λόγοι για μια κατάληψη, και εσείς γνωρίζετε καλύτερα ποιοι είναι οι δικοί σας.

Ζούμε σε μια εποχή όπου το κράτος και το κεφάλαιο αποσύρονται από κάθε κοινωνική υποχρέωση, μετατρέποντας τα πάντα σε εμπόρευμα – ακόμα και την ανθρώπινη ζωή. Σε αυτή τη συνθήκη, η αντίσταση είναι μονόδρομος.

Η δικαίωση των θυμάτων των Τεμπών, η αλληλεγγύη στους φοιτητές της Σερβίας και η υπεράσπιση του δημόσιου και κοινωνικού ελέγχου στα μέσα μεταφοράς είναι αγώνες αλληλένδετοι. Οι δρόμοι ανήκουν σε εμάς. Στις 28 Φεβρουαρίου βγαίνουμε ξανά στους δρόμους.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΜΠΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΝΟΒΙ ΣΑΝΤ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Εκδήλωση για το κρατικό

έγκλημα των Τεμπών – Σάββατο 22/2 (Θεσσαλονίκη)

Σχεδόν δύο χρόνια μετά το κρατικο-καπιταλιστικό έγκλημα των Τεμπών και την συνεχή προσπάθεια του κράτους και της Hellenic Train να το συγκαλύψουν, κάθε νέο στοιχείο της υπόθεσης έρχεται να επιβεβαιώσει ότι για το κεφάλαιο τα κέρδη του είναι πάνω από την ασφάλεια και τις ανθρώπινες ζωές. 2 χρόνια μετά, η συνθήκη των σιδηροδρόμων παραμένει ίδια με ελλιπή ασφάλεια και καμία αναβάθμιση. Απέναντι στη κανονικοποίηση του θανάτου και στην αναλωσιμότητα των ζώων μας, ως κοινωνία αναζητούμε απαντήσεις και αποζητούμε δικαίωση με το τραύμα των 57 νεκρών να παραμένει ανοιχτό.

Η ταχεία και η αυθόρμητη συλλογική διάχυση των διαμαρτυριών σε όλη την Ελλάδα μέσα από το κάλεσμα των συγγενών των θυμάτων στις 27/1 είναι μία από εκείνες τις στιγμές διάρρηξης της απάθειας και θρυμματισμού των βεβαιοτήτων των ήρεμων νερών που με τόσο σθένος το κράτος και το κεφάλαιο επιθυμούν. Είναι μία υπενθύμιση πως το κρατικο-καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη, δε θα ξεχαστεί. Έδειξε ακόμα την συλλογική μας δύναμη καθώς όταν βγαίνουμε στο δρόμο οδηγούμε τις κυβερνήσεις σε αναδίπλωση και αστάθεια.

Μια παρόμοια διαδικασία συντελείται και στην Σερβία μετά την κατάρρευση της οροφής ενός σιδηροδρομικού σταθμού με αποτέλεσμα την δολοφονία 15 ανθρώπων στο Νόβι Σαντ, όπου ο αγώνας της κοινωνίας και των φοιτητών οδήγησε εκεί στη πτώση του πρωθυπουργού μετά από συνεχείς διαμαρτυρίες που ακόμη συνεχίζονται.

Για αυτούς τους λόγους, διοργανώνουμε μια ανοιχτή εκδήλωση στα γραφεία της Ένωσης Δημοσιοϋπαλληλικών Οργανώσεων Θεσσαλονίκης στις 6μμ στις 22/2 με προσκεκλημένες φοιτήτριες από την Σερβία, συγγενή θύματος των Τεμπών, και έναν πρώην μηχανοδηγό της Hellenic Train. Μέσα από το μοίρασμα των εμπειριών, θέλουμε να χτίσουμε συνδέσεις μεταξύ των αγώνων σε διαφορετικές χώρες, και μεταξύ αυτών που δουλεύουν και χρησιμοποιούν τον σιδηρόδρομο αναστοχαζόμενοι πάνω στα επιτεύγματα, στα επόμενα βήματα και στις προοπτικές του αγώνα μας.

Σάββατο 22/02 στις 18:00, στην αίθουσα εκδηλώσεων – ΕΔ00(4ος

όροφος)

Από το Νόβι Σαντ (Σερβία) στα Τέμπη:

Κι όμως η γη κινείται.

Η δικαιοσύνη στους δρόμους ενάντια στο κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα.

Από την συγκάλυψη στο οξυγόνο των κοινωνικών αγώνων.

ΟΜΙΛΗΤ(ΡΙ)ΕΣ

– Σύντροφοι/ισσες από Σερβία

– Άννα Καρατζόγλου, μητέρα της Κέλλης Πορφυρίδου

– Άρης Σταμάτης, πρώην μηχανοδηγός/εργαζόμενος στα τρένα

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο

Πορεία δύο χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών 28/2 (Ιωάννινα)

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΥΜΝΟΣ

Σε μια παραλλαγή του κλασικού παραμυθιού του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, θα μπορούσαμε να παραλληλίσουμε τον συρφετό της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με έναν υπερφίαλο και φαντασμένο βασιλιά, που τριγυρνά γυμνός στους δρόμους νομίζοντας ότι οι πάντες θαυμάζουν τα φανταστικά του ρούχα. Ο βασιλιάς είναι γυμνός και στην περίπτωση μας πάντα γυμνός ήταν.

Μέχρι και πρόσφατα, με τη λαϊκή οργή να ξεχύνεται παντού στους δρόμους για την υπόθεση των Τεμπών με αφορμή τη διαρροή ορισμένων ηχητικών με τις τελευταίες στιγμές κάποιων από τους επιβάτες, ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας δεν φαινόταν ιδιαίτερα διατεθειμένο να αναγνωρίσει φωναχτά αυτή τη γύμνια.

Καταλυτικοί παράγοντες σε αυτή την αλλαγή του συλλογικού θυμικού υπήρξαν ουσιαστικά τρεις. Αρχικά, ο ακούραστος, ανυποχώρητος και αξιοπρεπής αγώνας των οικογενειών των θυμάτων, που δεν έχουν σταματήσει στιγμή εδώ και 2 χρόνια να προσπαθούν να συναρμολογήσουν το παζλ των ευθυνών του κράτους, της κυβέρνησης της ΝΔ και της εταιρίας Hellenic Train, κρατώντας το θέμα στην επικαιρότητα σε πείσμα όλων όσοι προσπαθούν να το θάψουν ή να το υποβαθμίσουν. Μαζί με τις οικογένειες, σταθερά από την πρώτη στιγμή στάθηκαν και στέκονται εκείνοι οι άνθρωποι που είδαν τον εαυτό τους στα καμένα και κατεστραμμένα βαγόνια, που αντιλήφθηκαν ευθύς εξ αρχής ότι στα Τέμπη δολοφονήθηκαν οι δικοί τους άνθρωποι.

Ο τελευταίος παράγοντας που υπήρξε εξίσου καταλυτικός ήταν η αλαζονία της εξουσίας, που διαρθρώνεται σε πολυεπίπεδα δίκτυα ακραίας διαφθοράς και που προσπάθησε από την πρώτη στιγμή να συγκαλύψει με κάθε τρόπο το έγκλημα των Τεμπών. Η συγκάλυψη ενορχηστρώθηκε από το κράτος, την κυβέρνηση της ΝΔ, την τοπική αυτοδιοίκηση, την εταιρία και διάφορους σκιώδεις παράγοντες της ελληνικής βαλκανικής πραγματικότητας και βρήκε πρόσφορο έδαφος στα περισσότερα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, τα οποία ακολούθησαν πολιτικές ντιρεκτίβες για την παραπλάνηση της κοινής γνώμης. Αυτή η προσπάθεια συγκάλυψης έχει εξοργίσει πολύ κόσμο με αποτέλεσμα να είναι δύσκολο έως αδύνατο να μαζευτεί πλέον από τα κυβερνητικά φυντάνια.

Οι διαχρονικές ελλείψεις στους σιδηροδρόμους, η ανυπαρξία τηλεδιοίκησης και άλλων συστημάτων ασφαλείας, το μπάζωμα, το περιεχόμενο και τα βαγόνια της εμπορικής αμαξοστοιχίας, είναι ζητήματα που ανέδειξαν και αναδεικνύουν σταθερά οι οικογένειες των θυμάτων και είναι αυτές οι οικογένειες, με τους δικούς τους διαύλους επικοινωνίας και με τη στήριξη του απλού κόσμου, που ενημερώνουν τους πάντες για το τι πραγματικά συμβαίνει, καθώς και για το ποιες ήταν οι σπασμωδικές κινήσεις της κυβέρνησης προκειμένου να θάψει το θέμα από την πρώτη μέρα. Μόνο από αυτές τις πηγές πληροφοριών μπορούμε να μάθουμε τι συνέβη και τι οδήγησε στα Τέμπη, αφού από το στόμα κανενός

«αρμόδιου» δεν έχουμε ακούσει για τις πολλαπλές ελλείψεις στα συστήματα ασφαλείας, για την υποβάθμιση του σιδηροδρομικού δικτύου και των υποδομών του, για το ξεπούλημα των από καιρό υποβαθμισμένων δημόσιων μεταφορών σε ιδιωτικές εταιρίες, για την γενικότερη συνθήκη αδιαφορίας απέναντι στο ενδεχόμενο απώλειας ανθρώπινων ζωών μπροστά στην μεγιστοποίηση των κερδών. Σύμφωνα με τους «αρμόδιους» τύπου Καραμανλή, δεν ετίθετο καν θέμα ασφάλειας, μέχρι που ξαφνικά δυο τρένα συγκρούστηκαν μεταξύ τους μετωπικά εν έτει 2023, σκορπώντας τον θάνατο σε 57 ανυποψίαστους επιβάτες.

Δύο χρόνια μετά το κρατικό και καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη, τα κυβερνητικά κωθόνια, και όλο το σύμπλεγμα συμφερόντων που ταΐζεται από αυτά, δεν κάνουν ούτε βήμα πίσω στο αφήγημά τους που αποδίδει πάντοτε τις ευθύνες σε μικρομεσαία στελέχη, έτοιμα να θυσιαστούν για το καλό των αφεντικών τους. Πέρα από τη στήριξη στις οικογένειες και στο απολύτως δίκαιο αίτημά τους για απονομή δικαιοσύνης και τη δεδομένη στήριξη όλων μας ενώπιον των δικαστηρίων όταν έρθει η ώρα, ένα κοινωνικό κίνημα με διάρκεια θα πρέπει να λειτουργήσει ως μοχλός πίεσης στην κοινωνία όχι μόνο για το ξεμπρόστισμα των υπαίτιων αλλά και για το γκρέμισμά τους από τον θρόνο.

Είναι δύσκολο να φανταστούμε το τέλος ενός συστήματος και μίας πραγματικότητας όταν αυτή σεβίρει τον εαυτό της ως τη μοναδική ρεαλιστική λύση. Στην ιστορία των ανθρώπων, όμως, τίποτα δεν άλλαξε χωρίς την φαντασία και την ουτοπία. Ας φανταστούμε, λοιπόν, ότι έχουμε την δύναμη να επιβάλουμε εμείς την δικαιοσύνη που αυτοί κρατάνε στα χέρια τους σαν μαριονέτα που εκτελεί τις εντολές τους. Ας φανταστούμε ότι ζούμε σε μια κοινωνία όπου το χρήμα δεν είναι η κύρια αξία, αλλά προτεραιότητα αποτελούν οι ζωές των ανθρώπων (ανεξαρτήτου φυλής, φύλου, χρώματος και θρησκείας φυσικά). Ας φανταστούμε μία κοινωνία όπου οι συγκοινωνίες δεν είναι κρατικές ούτε ιδιωτικές, αλλά δημόσιες, υπόκεινται δηλαδή σε κοινωνικό έλεγχο και χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις πραγματικές

κοινωνικές ανάγκες. Ας φανταστούμε και ας πράξουμε.

**ΔΕΝ ΕΧΩ ΟΞΥΓΟΝΟ ΔΕΝ ΕΧΩ ΑΝΑΠΝΟΗ
ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΑΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ, 28
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΙΣ 11.00 ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ**

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

**Εκδήλωση-Συζήτηση με αφορμή
την υπόθεση στους
Αμπελόκηπους κ την κρατική
σκευωρία σε βάρος του Ν.
Ρωμανού (Ιωάννινα)**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

**Με αφορμή την υπόθεση στους
Αμπελόκηπους και την κρατική
σκευωρία σε βάρος του Νίκου
Ρωμανού**

Ομιλητές:

- Λίλα Ραγκούση
(Δικηγόρος του
Νίκου Ρωμανού)
- Μέλος της επιτροπής
αλληλεγγύης στον
αγωνιστή Νίκο
Ρωμανό
- Νώντας Σκουφτούλης
(σύντροφος από ΑΚ
Αθήνας)

**Σάββατο
25
Γενάρη
Ζμμ**

**Αλληλεγγύη στον Ρωμανό, την
Μαριάννα και στους
διωκόμενους της υπόθεσης
Αμπελοκήπων**

Στον Ε.Κ.Χ. Αλιμούρα
(Αραβατινού 6 εντός της οδοῦ Σκόρβου)

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Η έκρηξη και ο τραγικός θάνατος του Κυριάκου Ξ. στην οδό Αρκαδίας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου της κρατικής καταστολής. Η αστυνομία πήρε στα χέρια της την υπόθεση των Αμπελοκήπων και τη μετέτρεψε σε μια φούσκα που τη φουσκώνει διαρκώς και είναι βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα σκάσει. Χρέος δικό μας, της κοινωνίας και του κινήματος αντίστασης είναι αυτή η φούσκα να σκάσει στα χέρια των δημιουργών της και μάλιστα όσο πιο σύντομα γίνεται.

Η ιστορία της κρατικής καταστολής επαναλαμβάνεται...

Από το πρώτο ιστορικά αποτύπωμα μέχρι και το τελευταίο, βλέπουμε την ίδια τακτική με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Στήνεται γύρω από το αποτύπωμα μια ολόκληρη μεταφυσική πλεκτάνη από πολιτικές, κοινωνικές και συντροφικές σχέσεις. Συγκροτούνται ανύπαρκτες «εγκληματικές» οργανώσεις, στιγματίζονται και προφυλακίζονται άνθρωποι που στο τέλος ούτε τα δικαστήρια δεν μπορούν να τους καταδικάσουν και μετά από όλα αυτά αθώνονται πανηγυρικά.

Όλες οι αποφάσεις δικών που στηρίχθηκαν στο δακτυλικό αποτύπωμα ήταν αθωωτικές και αυτές οι αποφάσεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο νόμος. Γιατί η αστυνομία όμως επιμένει να «παρανομεί» επαναλαμβάνοντας την ίδια κατασταλτική τακτική;

• Πρώτο και ξεκάθαρο είναι ότι θέλει να επιβάλλει το ποινικό

δίκαιο του εχθρού. Αυτό σημαίνει ότι οι αντίπαλοι του καθεστώτος πρέπει να τεθούν σε κατάσταση εξαίρεσης και με κάθε τρόπο να εξοντωθούν πολιτικά και υπαρξιακά αν είναι δυνατόν.

·Δεύτερον είναι ότι ο χώρος που συλλαμβάνει ομήρους για κατασκευή σκευωριών είναι από το κίνημα αντίστασης το οποίο θέλει να ποινικοποιήσει και να καταστείλει, καθιστώντας το ευάλωτο και περιθωριοποιημένο.

·Τρίτον: Μέσα από το όργιο των συλλήψεων και των προφυλακίσεων παράγεται ένα κλίμα τρομοϋστερίας και τρομολαγνείας που είναι μια αναγκαία συνθήκη, όχι μόνο για την νομιμοποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων όπως ο 187α, αλλά και για η διεύρυνσή του που αφορά πλέον το σύνολο των κοινωνικών αντιστάσεων.

·Τέταρτον: Μέσα από την ποινικοποίηση των προσωπικών συντροφικών και κοινωνικών σχέσεων θέλει το άτομο τεμαχισμένο και απομονωμένο απέναντι στην κρατική καταστολή, μετατρέποντας τον δημόσιο χώρο σε στρατόπεδο απολύτου πανοπτικού ελέγχου.

·Πέμπτον και σπουδαιότερο είναι πως υπάρχει ένα μίσος της αστυνομίας και μια εμμονή με τη γενιά του Δεκέμβρη, την οποία προσπαθεί να βγάλει από το χάρτη. Η επιτομή αυτής της γενιάς είναι ασφαλώς και ο Νίκος Ρωμανός που είδε την κρατική δολοφονία μπροστά στα μάτια του.

Όλα αυτά τα παζαρεύει με την εκ νέου σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος ποτέ δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο κίνημα αντίστασης που δεκαετίες τώρα μάχεται για τα δικαιώματα και την διεύρυνσή του. Στο πρόσωπό του δεν προφυλακίζεται μόνο όποιος/-α αγωνίζεται, αλλά το σύνολο της νεολαίας, στον βαθμό που η σύλληψή του είναι εντελώς αυθαίρετη.

Ενώ αρνείται κάθε σχέση με την έκρηξη της οδού Αρκαδίας, και αυτό είναι αλήθεια, η αντιτρομοκρατική τον ενοχοποίησε για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα, σε ένα μεταφερόμενο αντικείμενο δηλαδή.

Η Δικαστική και η αστυνομική εξουσία μας καθιστά ευάλωτους στο να μας συλλαμβάνει και να μας ενοχοποιεί χωρίς στοιχεία και στην ουσία χωρίς απόδοση κατηγορίας. Σπάζοντας με αυτό τον τρόπο κάθε κοινωνικό συμβόλαιο, εφαρμόζοντας αποκλειστικά το ποινικό δίκαιο του εχθρού.

Έχοντας την εμπειρία της αστυνομικής τακτικής, έγινε από όλους αντιληπτό ποιος είναι ο νέος σχεδιασμός της αντιτρομοκρατικής και γι' αυτό ανέμισαν σακούλες σε όλη τη χώρα, για να δηλώσουν την νέα κρατική κοροϊδία. Το αποτύπωμα είναι η αποχρώσα ένδειξη κάθε ασφαλίτικης σκευωρίας.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΡΩΜΑΝΟ, ΤΗΝ ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

Σας καλούμε στην εκδήλωση-συζήτηση που διοργανώνουμε στον ΕΚΧ Αλιμούρα, το Σάββατο 25/01 , στις 19:00 (Αραβαντινού 6, εντός Στοάς Σκόρδου, είσοδος και από Τσιριγώτη 14)

Θα μιλήσουν:

- Λίλα Ραγκούση (Δικηγόρος Ν. Ρωμανού)
  - Μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης στον αγωνιστή Νίκο Ρωμανό
  - Νώντας Σκυφτούλης (Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας)
- Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση**
-

**Εκδήλωση – Συζήτηση: Η
Επανάσταση της Ροζάβα σε
κίνδυνο – Χειρονομία
Αντιεξουσιαστική Κίνηση
(Ιωάννινα)**

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΡΟΖΑΒΑ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ

Ιστορική αναδρομή του επαναστατικού
Κουρδικού κινήματος

Οι τελευταίες εξελίξεις στο πολεμικό
μέτωπο της βορειοανατολικής Συρίας

Με σύντροφο από το
*Academy of democratic
modernity*

Παρασκευή 17 Ιανουαρίου
20:00

στον ΕΚΧ Αλιμούρα
(Αραβαντινού 6 εντός της στοάς Σκόρδου)

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Οι Κούρδοι (SDF, YPJ/YPG) της Βορειοανατολικής Συρίας έχουν εγκαθιδρύσει από το 2012 (μετά την εξέγερση στη Συρία και τον αιματοβαμμένο εμφύλιο που ακολούθησε) την Δημοκρατική Αυτόνομη Διοίκηση της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας, μία πολυεθνική και πολυθρησκευτική οντότητα, η οποία λειτουργεί με βάση τις αρχές της Άμεσης δημοκρατίας, της ίσης συμμετοχής, της κοινωνικής αυτονομίας και της αυτοθέσμησης. Οι άξονες είναι ο δημοκρατικός συνομοσπονδισμός με την ισότιμη συμμετοχή όλων (Σύρων, Κούρδων, Αράβων, Αρμενίων, Ασσυρίων, Τουρκμένων Κιρκάσιων, Σουνιτών, Σιιτών, Αλεβιτών, Χριστιανών, Δρούζων, Γεζίντι), η αντιπατριαρχία με την καθολική φεμινιστική

επανάσταση που διεξάγεται στην περιοχή και η κοινωνική οικολογία με την προστασία της φύσης και τον έλεγχο των φυσικών πόρων σε ισορροπία με τον ανθρώπινο πληθυσμό. Μέχρι σήμερα, που βρίσκεται πάλι σε κίνδυνο κυρίως από τους τζιχαντιστές και το τουρκικό κράτος μετά την πτώση του καθεστώτος Άσαντ, συνεχίζουν να την υπερασπίζονται και μαζί της υπερασπίζονται τα ιδανικά της ελευθερίας και της κοινωνικής αντιεξουσίας, ενός άλλου δρόμου πέρα από τη μισαλλοδοξία, την κυριαρχία, την εκμετάλλευση και τον θάνατο. Η προοπτική της Συρίας δεν μπορεί να είναι η επιστροφή στο μεσαίωνα και δεν μπορεί να είναι η Hay'at Tahrir al-Sham (HTS) η al-Nusra και όλο αυτό το κρατικό, πατριαρχικό, θεοκρατικό, εθνικιστικό σύστημα καθυποταγής, προσταγής και επιβολής, αλλά η άμεση δημοκρατία, ο συνομοσπονδισμός, η ελευθερία και η ισότητα.

Την Παρασκευή 17 Ιανουαρίου στις 20:00 θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε για το κουρδικό επαναστατικό κίνημα και τη

διαδρομή του μέσα στα χρόνια, καθώς και για το τι συμβαίνει σήμερα στην περιοχή της Βορειοανατολικής Συρίας με σύντροφο από το Academy of Democratic Modernity.

Παρασκευή 17 Ιανουαρίου στις 20:00 στον Ελεύθερο κοινωνικό χώρο Αλιμούρα

Διοργάνωση Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Σας περιμένουμε!

ENERGEAN ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑΔΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΥΡΙΣΤΟ ! – ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Πρόσφατα διαβάσαμε με πολλή χαρά ότι η Energean oil and gas δεν θα προχωρήσει τελικά στην ερευνητική γεώτρηση στη Γιουργάνιστα του Δήμου Ζίτσας Ιωαννίνων. Στα τσακίδια, λοιπόν. Της ευχόμαστε σύντομα να φύγει κι από το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ όπου, επίσης, δραστηριοποιείται και να δούμε ελεύθερη την Παλαιστίνη από αποικιοκρατικά αρπαχτικά όπως η ίδια.

Το «οικόπεδο» των Ιωαννίνων επέστρεψε στο ελληνικό κράτος, το οποίο, παρά τις μεγαλοστομίες του για τη σπουδαιότητα του κοιτάσματος στη Ζίτσα, δεν έχει βρει επενδυτή. Υπενθυμίζουμε ότι είχε ήδη αποχωρήσει μερικά χρόνια πριν η Repsol.

Διατηρούμε, φυσικά, τις επιφυλάξεις μας για το πώς θα εξελιχθεί η υπόθεση, εν αναμονή και της εκδίκασης της υπόθεσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας όπου έχουν προσφύγει κάτοικοι και περιβαλλοντικές οργανώσεις. Ωστόσο, κάθε φορά που μια εταιρεία-κολοσσός γκρινιάζει που το κράτος δεν στάθηκε ικανό να τσακίσει τις κοινωνικές αντιστάσεις, κάθε φορά που διάφοροι εγκάθετοι/ψευτο-αναλυτές/οικονομολόγοι της πλάκας διαμαρτύρονται που υπάρχουν ακόμα άνθρωποι και κοινωνικά κινήματα που μπαίνουν ανάχωμα στην καπιταλιστική λεηλασία, κάθε φορά που το κράτος και οι κυβερνήσεις εκτίθενται για τα

ψέματα και τις μεγαλοστομίες – πασπαλισμένες με εθνικιστικές φανφάρες – που έχουν εκστομίσει, έχουμε λόγο να χαμογελάμε και να νιώθουμε ηθική ικανοποίηση.

Δεν ξεχνάμε, όμως, και τους ντόπιους καλοθελητές. Τον περιφερειάρχη Καχριμάνη, τον δήμαρχο Ζίτσας Πλιάκο, τον δήμαρχο Πωγωνίου Καψάλη και όλους τους υπόλοιπους παρατρεχάμενους που έσπευσαν να καλωσορίσουν και να διευκολύνουν με κάθε μέσο τις πετρελαϊκές εταιρείες που εμφανίστηκαν στον τόπο μας ως ευεργέτες/αποικιοκράτες επενδυτές που έρχονται να σώσουν τους ντόπιους από την πείνα και την κακομοιριά. Δεν ξεχνάμε την εθελοδοουλία τους ούτε την αντιδραστική τους τοποθέτηση απέναντι στις τοπικές κοινωνίες που αντιδρούσαν σθεναρά. Γνωρίζουμε ότι έτσι θα συνεχίσουν να δρουν μπροστά στον κάθε επενδυτή και γι' αυτό θα μας βρίσκουν σταθερά μπροστά τους...

Από τον Σεπτέμβριο του 2017, περίοδο κατά την οποία τέθηκε σε εφαρμογή η σύμβαση παραχώρησης του «οικοπέδου» Ιωαννίνων από τον νεοφιλελεύθερο Υπουργό Ενέργειας του ΣΥΡΙΖΑ Γιώργο Σταθάκη προς τις εταιρείες Repsol και Energean oil and gas, η οποία είχε υπογραφεί το 2014 επί κυβέρνησης Σαμαρά, ως συνέλευση που δραστηριοποιείται στην περιοχή των Ιωαννίνων ήμασταν κομμάτι του κοινωνικού και αδιαμεσολάβητου κινήματος που επιχείρησε να σταθεί εμπόδιο στις ορέξεις των πολυεθνικών πετρελαϊκών εταιρειών. Από τις πρώτες παρεμβάσεις στην πόλη των Ιωαννίνων, στις λαϊκές συνελεύσεις στα χωριά της Ζίτσας και του Ζαγορίου, στα δημοτικά συμβούλια και στις «ενημερωτικές», κατόπιν εορτής, ημερίδες του Υπουργείου στα Άνω Πεδινά κι από κει στη δημιουργία της Ανοιχτής Συνέλευσης ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων και έπειτα στο κατόπι των εταιρειών στα βουνά και στις μεγαλειώδεις και πρωτόφαντες πορείες ενάντια στις εξορύξεις στα Ιωάννινα και στην Αθήνα. Με παρεμβάσεις, αμέτρητες συνελεύσεις και συντονισμούς, συμμετοχή σε πορείες και εκδηλώσεις σε άλλες πόλεις και χωριά με σκοπό την ενίσχυση του τοπικού αγώνα και της αλληλεγγύης μεταξύ των κινημάτων ενάντια στη λεηλασία της φύσης και των τόπων μας.

Σήμερα, που το κεφάλαιο συνεχίζει να περιφράσσει τα απάτητα βουνά, τα ποτάμια, τις λίμνες που ανήκουν σε όλους μας, που η ανάπτυξη βαφτίζεται «πράσινη» και σε λίγο θα πληρώνουμε και τον αέρα που αναπνέουμε, οφείλουμε με την ίδια ένταση να συνεχίσουμε να στεκόμαστε ανάχωμα στη λεηλασία και την καταστροφή των δημόσιων πόρων, των κοινών αγαθών και των

ελεύθερα προσβάσιμων τόπων.

Με πείσμα και συνέπεια θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε στον αγώνα για την κοινωνική διαχείριση της ενέργειας και των κοινών αγαθών, μαζί με τις τοπικές κοινωνίες και τους ανθρώπους που αρνούνται να υποταχθούν στην επέλαση της βαρβαρότητας και της μετατροπής κάθε σπιθαμής γης σε γρανάζι του καπιταλιστικού τέρατος.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ ΑΕΡΙΟ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝΕ ΣΤΗ ΓΗ, Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥΣ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Παρατίθενται φωτογραφίες από εκδηλώσεις και δράσεις σχετικές με το περιβαλλοντικό που οργανώσαμε ή συμμετείχαμε τα τελευταία χρόνια

Παράσταση με πορνό στο Άνω Γαϊδάρι, στο συνδυαστικό κέντρο που θα γίνει η επιμέλωση για τις εδαφικές πετρελαιοειδή στις 23/01/2018 14/01/2018

10 Φθινοπώρου 2018 8 μμ

Θεμάτεται:

- Κίνηση σώσε την Ήπειρο
- Ανελεύθερο - SOS
- Λιμνοθάλασσα (Μεσοθάλασσα)

στον Ε.Κ.Χ. Αιτωλικού
Παράσταση 14 μετά από Σάββατο

**ΕΞΩ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ**

Μεγάλη ομάδα δράσης, ενάντια στις εδαφικές υδρογονανθρακικές αποταμιεύσεις σε συνολικούς της Αυτοδιοικητικής Κίνησης 28/11/2018

Παράσταση με πορνό στο Άνω Γαϊδάρι, στο συνδυαστικό κέντρο που θα γίνει η επιμέλωση για τις εδαφικές πετρελαιοειδή στις 23/01/2018 14/01/2018

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ
ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ**

1/6/18
Περίφηρα 6:00μ.μ.

συμπόρευση στο χώρο της
"Αποσταύς συνέντευξη στο Γιάννινα
ενάντια στις εξουσίες πετρελαιοειδή
στον Ήπειρο"

ενάντια στην φύση τη λεηλασία

**ενάντια στις εξουσίες
υδρογονανθράκων**

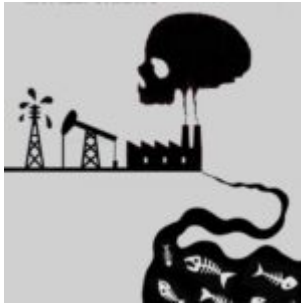
11 Μαΐου | Γιάννινα
12:00 Περιφέρεια Ήπειρου

Κόλλεμα σε πανελλαδική πορεία
11/05/2019

ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
και τον μύθο της ανάπτυξης

ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΤΟ ΚΡΑΝΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΠΟΡΟ

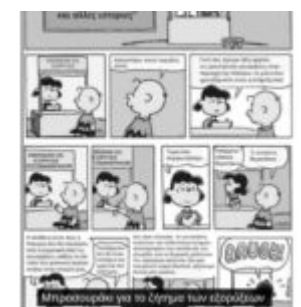
τι μας σπαράζουν:
 «Εξαιτίας υπερπροσθάλων θέσεων και μισθών στον χώρο, στο όνομα της Δεξιάς, της βαρβαρικής δεξιάς υφιστάμεν ορισμένους εργαζομένους της ΕΡΕΚΑ που είναι στην Κρήτη, στο Αιγαίο κλπ. Θέλουμε να τους δούμε «επιστρέφει» στην Ελλάδα και όχι που να Αρδύει».

τι σφραγίζα σσά:
 «Απορροπαρισίει τη τάραξη και αφήει να σπαρά «απορροπαρισίει» τον φυσικό πόρο».
 «Είμαστε που είναι Απορροπαρισίει τον φυσικό και οικολογικό πόρο».

«Με απορροπαρισίει «απορροπαρισίει» τον φυσικό και οικολογικό πόρο».

πρωτόκολλο **Διάλογος με διαδήλωση**
21/02/2018
 «Απορροπαρισίει» τον φυσικό και οικολογικό πόρο»
 «Απορροπαρισίει» τον φυσικό και οικολογικό πόρο»

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΣΘΡΥΣΕΙΣ
21 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ, ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, 18.00
 ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία

**Εταιρείες & Δήμοι
ε πολυπορό με αντίημο την κατα**
 *Κοινωνί του Φοσφά Διάδοσης είναι η ΤΣΡΑ Ενεργειακή,
 τα ΕΛΠενικά Πετρέλαιο και η Energen Oil.

ΕΣΩ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

20/07/2018

Κοινωνία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Η Κοινωνία Αντιεξουσιαστική Κίνηση (ΚΑΚ) ανακοινώνει ότι θα πραγματοποιήσει μια σειρά από εκδηλώσεις και συλλογικές δράσεις με στόχο την ενημέρωση του κοινού για τα προβλήματα που δημιουργούνται από την εξόρυξη πετρελαιοειδών και την επεξεργασία τους. Η ΚΑΚ θα πραγματοποιήσει μια σειρά από εκδηλώσεις και συλλογικές δράσεις με στόχο την ενημέρωση του κοινού για τα προβλήματα που δημιουργούνται από την εξόρυξη πετρελαιοειδών και την επεξεργασία τους.

Μητροκομίδει για το ζήτημα των εξορύξεων

18/03/2023

τό ημερήσια συζήτηση: "Ενέργεια για ό και για ποι"

10/02/2018

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ = ΑΕΡΙΟ ΑΝΗΘΙΩΝ Η ΗΠΑΠΤΥΞΗ είναι ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

20/11/2018

ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ ΩΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΣΗΛΑΤΟΣΗ ΓΗ ΚΑΜΙΑ ΕΞΟΥΡΥΞΗ ΠΟΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ ΤΗ ΔΙΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΓΟΥ ΤΑΡ

29/11/2018

αε εξορύγις, αλληλεγγύη, τα σόματα της καταστροφής στην Ήπειρο

Η ανάπτυξη φέρνει μόνο καταστροφή και βελθεσία

Η Κοινωνία Αντιεξουσιαστική Κίνηση (ΚΑΚ) ανακοινώνει ότι θα πραγματοποιήσει μια σειρά από εκδηλώσεις και συλλογικές δράσεις με στόχο την ενημέρωση του κοινού για τα προβλήματα που δημιουργούνται από την εξόρυξη πετρελαιοειδών και την επεξεργασία τους.

κοινωνική διαχείριση της ενέργειας

ΕΣΩ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

14/01/2018